

Учнівський Формат №21

ДПТНЗ
Острозьке
вище професійне училище
Рада
Учнівського
Самоврядування

21 січня 2013 року

Зі сторінок життя училища

„Випускники Ізнов несуть розлуку...”

18 січня в актовій залі училища відбулося вручення дипломів про здобуту професію випускникам училища груп №1, 3, 6 і 19.

Півтора року... Не так вже й багато,
Але скільки було пережито подій.
Нас сьогодні усіх об'єднало це свято,
Свято спогадів щирих та юнацьких надій.
Скільки радощів та бід отут прожито,
Скільки і до нас було випускників, ...
Знов сьогодні сумно й врочисто
Проводжає „Острозьке ВПУ” дочок і синів.
Цього дня у нове доросле життя вступило
більше 80 випускників училища.

День прощання з училищем запам'ятався випускникам щирими батьківськими побажаннями директора училища Юдіна Юрія Івановича, куратора групи №19 Лозюк В. Г. В цей урочистий день випускників вітали й молодші друзі: президент РУС Погонець Алла та ведучі Жовтанюк Валерія та Пуц Валерій.

Від імені батьків на самостійне життя благословила випускників мама Григорія Бабчука – Олена Петрівна.

Сьогодні розправили крила і полетіли у майбутній день наші випускники, щоб стріти там „червоні вітрила” і заспівати ще своїх пісень.

Г. П. Пізнюк

„Ми ідемо з колядою...”

В ці різдвяні благодатні дні на сцені актовій зали нашого училища проходило вертепне дійство за участю вокального колективу "Дивограй" (керівник Подчерук З.М.). Це один із традиційних різдвяно-новорічних обрядів, що являється справжньою скарбницею нашого народу.

А також відбувся конкурс колядок і щедрівок "Ми ідемо з колядою...".

Учні виконували величальні колядки і щедрівки,

вітали всіх присутніх з Різдвяними святами і бажали щедрості, багатства і здоров'я.

Найкращу виконавську майстерність продемонстрували: Фролова Карина (23 група) і Труфанова Катерина (13 група).

Оригінально вітали всіх колядками гурти: групи №8 - куратор Берковський В.Г., групи №12 - майстер виробничого навчання Борошенко В.І.
Г.П.Пізнюк

Водохреще

Це свято має й іншу назву – Богоявлення. Може виникнути закономірне запитання: чому Богоявленням названий не день народження Ісуса Христа, а саме цей день. Відповідь проста: справжній день не той, у який Христос народився, а той, у який він хрестився й освятив воду. На відміну від багатьох інших свят, що поєднали традиції народні і церковні, це суто християнське свято, воно прийшло до нас із запровадженням християнства.

Коли Ісусу Христу виповнилося тридцять років, він прийняв хрещення від Іоанна Хрестителя на річці Йордан. Християнські перекази оповідають, що наш Син Божий виходив із води, небеса розкрилися, і в цю мить на плече його опустився голуб. Це був Святий Дух. Звідси і пішла традиція хрещення в воді.

А припадає Йордан, або Водохреще на 19 січня. Розпочинається вночі, а саме освячення води має закінчитися до сходу сонця. Після Служби Божої усі вірні йшли на річку, де вже був вирубаний з льоду і встановлений хрест. Там відбувалася відправа й освячення води. Йорданській воді – не важливо, у річці чи в криниці біля церкви відбулося освячення – приписують чудодійну силу і зберігають її цілий рік. «У цей празник опівночі зачерпнувши води, приносять її додому і зберігають увесь рік», - пише святий Іван Золотоустий. І діється дивне явище: та вода не псується від часу, а цілий рік, та навіть два чи три роки, залишається незіпсованою і свіжою. Вірні кропили йорданською водою будинки обійстя, щоб відігнати усю нечисту силу.

Так християни відзначають Богоявлення Господнє. Велике таїнство – хрещення Ісуса Христа – відбувається в річці Йордані. «Тоді прибув Ісус із Галілеї на Йордан до Івана, щоб хреститися від нього», - читаємо в Святому Письмі. У цьому таїнстві Христос постає як Месія і Спаситель. Сам Отець небесний промовляє з неба: «Ти єси син мій любий, у тобі – моє уподобання». З неба сходить Святий Дух у вигляді голуба, а Іван Хреститель промовляє: «Ось Агнець Божий, який гріхи світу забирає». Ця подія є свідченням однієї з найбільших і найглибших тайн християнської віри – таїнства Пресвятої Трійці. Під час хрещення вона явно з'явилася людям: там був Бог – Отець, Бог – Син і Бог – Дух Святий.

День Соборності, як символ єдності

Двадцять другого січня Україна відзначила День Соборності України. Цього дня 1919 року було підписано урочистий Акт Злуки Західноукраїнської Народної Республіки та Української Народної Республіки в єдину Соборну Українську державу.

В цілісну країну об'єдналися дві Українські Народні Республіки. Одна з них була утворена в листопаді 1917 року, а друга виникла у жовтні 1918 року під час розпаду Австро-Угорської імперії. Вперше в історії нашої держави країні удалося об'єднати свою територію в розмірах, які майже дорівнюють нинішнім територіальним межам України.

Це була велика урочиста єдина в своєму роді історична маніфестація солідарності українського народу, яка назавжди знищила штучно збудований фізичний і духовний кордон між його гілками. З того часу вже стали марними спроби наново поставити той штучний кордон. І в цьому велика заслуга творців Акту Соборності 22 січня 1919 року.

В Острозі на території Замкової гори знаходиться спільна могила воїнів УНР, тих людей, котрі були причетні до події, що зламала кордони між двома Українськими республіками.

У жовтні 2007 року на свято Покрови був відновлений пам'ятний знак на могилі. При його виготовленні використана місцева традиція в установленні на могилах кам'яних хрестів у формі волинського (або за іншою назвою – козацького) хреста з тризубом по центру. Сучасний хрест виконаний у кованому металі.

Кожен житель Острога та його гості можуть поклонитися цій пам'яті.

Місто Острог визволено

Зима 1944 рік... Тоді стояла несприятлива для наступальних бойових операцій погода. Відлига спричинила раннє танення льоду на річках, земля на полях розм'якла, ґрунтові дороги стали непрохідними. І все ж радянське військове командування вирішило в найкоротший термін розпочати Рівненсько-Луцьку операцію і звільнити від ворога ці дві північно-західні області України. Наказ командуючого фронтом від 27 січня 1944 року ставив завдання перед 13-тою армією, якою командував генерал Пухов, відновити наступ, визволити Рівне, Луцьк, Острог.

У плані підготовки операції по звільненню Острога було перекриття доріг і річки між селами Стійло та Кам'янка, чим була усунута небезпека того, що ворог перекине під Острог допомогу із Кременця.

В ніч на 13 січня загін імені Шевченка форсував р. Вілію в районі Межиріччя і на світанку розпочав наступ на місто. Сигналом для наступу став підриг шосейного моста, що з'єднував Острог із станцією Кривин.

В ніч на 27 січня першим вступив на західний берег річки Горині батальйон розвідників на чолі із лейтенантом Провізіоном, що входив до складу 886 стрілецького полку 287-ї стрілецької дивізії. Після короткої перестрілки вони знищили сторожову охорону і підійшли до першої вулиці міста. Розвідники за допомогою місцевого населення виявили і знищили кілька вогневих точок у місті, оточили місця переправи через річку, проклали тим самим шлях для інших підрозділів.

Вирішальну роль у вуличних боях за Острог, що тривали весь день, відіграв запеклий бій протягом всього дня 27 січня і нічний бій. 28 січня повністю очистили місто від фашистів, взявши багато з них у полон.

Визначальну роль в успішному наступі радянських частин, 13-ї армії зокрема, у визволенні Острога відіграли саперні підрозділи.

Вся операція 287-ї стрілецької дивізії з визволення Острога і сіл нашого району проходила під керівництвом генерал-майора Івана Панкратова, який всього кілька тижнів не дожив до Перемоги. Його поховано в Новоград-Волинському. В місті, на честь звільнення в 1944 році отримала почесне найменування очолювана ним дивізія.

Багато радянських воїнів віддали життя у боях за наше місто. В Острозі і селах району встановлено пам'ятники і обеліски визволителям і полеглим в боях землякам.

Старшини УНР, долі яких пов'язані з містом Острогом.

Іван Литвиненко

Полковник Литвиненко, командувач другої бригади першої Запорізької стрілецької дивізії Армії УНР. У визначений час він став головою військової делегації до Добровольчої Армії генерала Врангеля. І хоча мав звання полковника, а у складі делегації були і генерали, саме його, селянського сина з Хорунжівки, головний отаман Симон Петлюра уповноважив проводити переговори з бароном.

У 1923-му році почалася його робота, як розвідника. Село Могиляни, поблизу Острога, що знаходилося на самому польсько-радянському кордоні, стало місцем постійного проживання Литвиненка.

Відомо, що з 1941 року, коли фашисти вже почали війну, очевидно, з метою конспірації Литвиненко працює директором млина в с. Межиріччя, Острозького району. Згодом, у вересні 1943 року, він переходить до Української Повстанської Армії. Він стояв практично у витоків розвідки

УПА. Згодом Івана Литвиненка заарештували органи НКВС. Подальша його доля маловідома. Є версія, що був розстріляний у Лук'янівській в'язниці на початку 1947 року.

Оникій Тимофійович Богун

Оникій Тимофійович Богун – адміністративний старшина армії УНР, родом з села Білоусівка Лохвицького повіту Полтавської губернії, 1879 року народження. О. Богун приймав участь у двох зимових походах армії УНР під проводом Юрія Тютюнника.

Володимир Петрович Сальський

Народився 24 липня 1885 року в м. Острозі, у заможній родині. Закінчив Віленське піхотне Юнкерське училище (1906р.) Служив у 126-му піхотному Рильському полку, що базувався в м. Острозі.

У 1918 році прибув до Києва і був призначений начальником штабу українських військ. У листопаді 1918 року перейшов на бік Директорії. Займав посаду начальника штабу м. Києва. У листопаді 1919 року одержав звання генерал-хорунжого, призначений військовим міністром УНР (ним залишився до смерті у 1940 році).

У листопаді 1920 року у складі уряду УНР емігрував до Польщі. В 1930 році підготував заяву-протест зборів українських емігрантів у Варшаві. Написав спогади, низку статей з історії визвольних змагань. Помер 5 жовтня 1940 року у Варшаві.

Леонід Венедиктович Ступницький

Народився у 1892 році в с. Романівка на Житомирщині у селянській родині. Закінчив гімназію у м. Сквирі та Київський університет. На фронті йому присвоєно офіцерський чин – ротмістра кінноти. В українській армії з 1918 року командував сотнею, куренем.

У міжвоєнні роки проживав в м. Острозі на вулиці Бельмаж, працював агрономом цукрового заводу в с. Колесники (1922-1940). 1940 року заарештований і ув'язнений органами НКВС, утримувався в Дубенській тюрмі, сім'ю вивезено в Казахстан. У 1941 році вийшов із тюрми і очолив школу української поліції в м. Рівне. За рішенням Української Головної Визвольної Ради йому присвоєно звання генерал-хорунжого. Псевдоніми «Старий», «Острівський», «Гончаренко». Загинув у бою з підрозділом НКВС 30 липня 1944 року поблизу села Дермань, де й похований на сільському кладовищі.

Микола Сергійович Шугаєвський

Микола Шугаєвський очолював департамент дошкільного виховання, позашкільної освіти в уряді УНР. Після розгрому гетьманату Микола Шугаєвський переселяється до Острога, де очолив острозьку просвіту.

Помер 2 червня 1927 року, похований в м. Острозі на бельмазькому кладовищі.

ВІТАЄМО! ВІТАЄМО! ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

Ми, мешканці гуртожитку 11-12 блоків, щиро вітаємо директора нашого училища Юдіна Ю.І. із Днем народження! Бажаємо міцного здоров'я, великого щастя, успіхів у роботі та хороших підлеглих, сімейного благополуччя.

Щиро всі ми Вас вітаєм
У цей день зимовий,
Щастя й радості бажаєм,
Поваги й любові!

Будьте Ви у нас здорові,
Багаті і щасливі,
Щоб життя було хороше
На прекрасній ниві!

Вітаємо із Днем народження заступника директора по виховній роботі Пізніур Г.П. Бажаємо щастя, здоров'я і успіхів в усьому.

Нехай у Вас все буде добре
Нехай Господь Вас береже
Нехай достаток буде в домі
І на роботі хай везе!

Всіх працівників Острозького ВПУ, що народилися в січні, вітаємо! Бажаємо щастя, добра, здоров'я і благополуччя.

Спів святковий хай лунає
І добро Вам посилає,
Буде з вами кожен день і час
З Днем народження всіх Вас!

Хочемо привітати всіх учнів училища, які народилися у січні, побажати найкращих успіхів у навчанні, добра, здоров'я і кохання.

Будьте грамотні й здорові.
Побажаємо любові,
Світла й радощів багато,
Щоб життя було, як свято!

Вітаємо всіх із усіма святами січня! Хай щастить всім і в усьому!

З повагою: мешканці 11-12 блоків гуртожитку.